

SAK 1.3. a

Metodistkirken

Årskonferansen

KONSENSUSMETODIKK

I Forretningsordenen for Årskonferansen står det at ordstyrere kan foreslå om en sak skal behandles etter konsensusmetodikk (pkt 6). Dette dokumentet redegjør for hvordan vi forstår konsensus og hva som er saksgangen i saker som behandles på denne måten.

Innledning

Konsensus er en prosess der vi søker etter en felles oppfatning uten at vi benytter formell avstemning. I en kirkelig sammenheng refererer det til en prosess der vi sammen søker Guds vilje, og som derfor forutsetter involvering i en genuin dialog.

Prinsipper

Inkluderende og deltakende: I en konsensusprosess blir alle som er berørt av en beslutning inkludert og oppmuntret til å delta og bidra fram mot en endelig beslutning. Det er et mål å ivareta behovene til alle berørte i prosessen. Konsensus er derfor en søken etter felles oppfatning, forståelse og vilje uten at man benytter formell avstemning.

Enighetssøkende: Konsensus er en prosess som søker å oppnå så stor enighet som mulig om en beslutning. Det gis derfor stort rom for dialog, konsultasjon, utforskning, spørsmål, refleksjon og samarbeid som øker respekt og forståelse. I tilfeller hvor det ikke er mulig å oppnå enighet har vi utarbeidet en prosess for dette.

Proessorientert: Konsensus legger vekt på prosessen fram mot en beslutning, ikke bare på sluttresultatet. Derfor blir alle deltakernes synspunkter og perspektiver respektert og verdsatt. Det betyr at det legges like stor vekt på måten en beslutning fattes på som selve beslutningen.

Samarbeidsorientert: Konsensus er avhengig av samarbeidsvilje fra de som deltar i prosessen. Alle deltakere oppfordres til å bidra til å forme saker på en slik måte at det kan lede til et resultat som ivaretar alles hensyn. Til grunn for dette ligger en tro på at fellesskapet, gjennom å lytte til alles perspektiver, settes bedre i stand til å fatte beslutninger som flest mulig kan slutte opp om. Konsensus forutsetter derfor at alle lytter med åpenhet og ydmykhet for også å søke etter andres innsikt, og det innebærer en holdning av respektfull forventning siden alle arbeider mot et felles mål. I konsensusbegrepet ligger det derfor en forventning om en vilje til å sette helhetens interesser og beste framfor egne preferanser. I fastlåste situasjoner må derfor alle parter bli oppmuntret til sammen å finne løsninger som alle kan leve med.

Relasjonsbyggende: Konsensus søker å bygge gode grupperelasjoner gjennom beslutningsprosessen. Dette har til hensikt både å skape grobunn for framtidige beslutninger og å bedre implementeringen av beslutninger.

Beslutningsprosess

Når vi benytter konsensusmetodikk består en beslutningsprosess av tre faser:

INFORMASJON

Før vi går inn i samtaler om selve saken, er *presentasjon* og *klargjøring* sentrale stikkord. Hensikten er å skape en størst mulig felles forståelse av en sak. Delegationene skal derfor få informasjon om ulike perspektiver på en sak, hvorfor saken er til behandling, annen relevant informasjon om saken og eventuelle forslag til vedtak i saken. Ofte vil ferdigformulerte forslag til vedtak innsnevre mulige perspektiver og bør derfor unngås.

SAMTALE

I denne fasen begynner vi med å få fram ulike oppfatninger og posisjoner. Samtalen flyter fritt og alle oppfordres til å bringe inn sine perspektiver og meninger. Hensikten er å begynne å avdekke den overordnede holdningen slik at mulige veier framover begynner å komme til uttrykk.

Gjennom samtaleens innlegg og ved bruk av oransje og blå indikatorkort leder ordstyrerne samtalen framover. Det blå kortet angir negativ holdning til det som sies/foreslås, mens det oransje kortet angir positiv holdning. Delegationene oppfordres til å bruke indikatorkortene til å vise sin mening om det som til enhver tid sies. Ordstyrerne kan også be om tilbakemeldinger og «måle temperaturen»

ved bruk av indikatorkortene. Ordstyrerne kan videre benytte verktøy som gruppearbeid, summegrupper, time out, bønn og kaffepause underveis. Ordstyrerne har også rett til å avvike fra talerlisten for å få fram ulike stemmer, oppfatninger og meninger.

Etter hvert vil samtalen snevres inn mot det som kan bli formuleringen av en beslutning. Det er viktig å være oppmerksom på at samtalen kan lede oss i retninger som vi ikke så i begynnelsen, noe som er helt naturlig. Ordstyrerne vil prøve ut ulike formuleringer av en beslutning for å undersøke hva som er Årskonferansens ønske og vilje. Dette må det igjen samtales om, blant annet for å forsøke å ivareta utilfredstilte hensyn eller anliggender som enda ikke er adressert.

Enighet om et resultat er ikke begrenset til å bekrefte ordlyden i et forslag. Det kan også være at man har nådd konsensus om et annet resultat, for eksempel at man er enige om å avslå et forslag, at en sak henvises til ytterligere bearbeiding/behandling eller at man bekrefter at man kan innta ulike posisjoner i forhold til saken.

BESLUTNING

Når en sak er ferdig samtalt om, noe Årskonferansen avgjør tidspunkt for under ledelse av ordstyrerne, fattes en beslutning. En beslutning kan fattes på tre måter:

- *Enighet*: Hvis ordstyrerne opplever at det er enighet om en sak, kan de, etter å ha fått dette bekreftet av konferansen, erklære at «Årskonferansen ved enighet har besluttet følgende...»
- *Aksept*: Hvis en beslutning har overveldende, men ikke full støtte, stiller ordstyrerne spørsmål til de som ikke er enige om de allikevel kan akseptere at en beslutning fattes. Om dette er mulig erklærer ordstyrerne at «Årskonferansen ved aksept har besluttet følgende...»
- *Avtale*: Hvis det er delegater som ikke kan gå med på enighet eller aksept, skal ordstyrerne oppfordre dem til å dele sine innvendinger. Selve avtalen består i at konferansen, i protokollen, noterer de innvendingene som fortsatt finnes mot beslutningen. Det betyr at disse tas vare på, uten at de behøver å formuleres som en personlig reservasjon. I slike tilfeller erklærer ordstyrerne at «Årskonferansen ved avtale har besluttet følgende...» Delegater kan også benytte sin rett til protokolltilførsel.

Det kan oppstå situasjoner der det er nødvendig å fatte beslutning til tross for at man er langt fra konsensus. I slike tilfeller kan man gå til avstemning dersom 85 % av deltakerne gir sin tilslutning til det. Beslutning fattes i slike tilfeller med alminnelig flertall. Før man gjør dette er det nødvendig å undersøke om saken kan sluttbehandles senere i Årskonferansen, overføres til Hovedstyret, følges opp eller utredes av en komité eller et utvalg, sendes tilbake til forslagsstillerne, erklæres å ikke være en sak Årskonferansen skal ta stilling til eller utsettes til neste Årskonferanse.